

142 J. V. SNELLMAN — F. CYGNAEUS
SEPTEMBER 1833
HUB, Coll. 41

Bror Cygnaeus!

Lånet är omsatt och Skuldsedeln uppbränd. Af Tit Heurlin mottog jag 80
R(ube)l B(an)co Assign(ater). Deraf utbetalt
till Banken 77:44 s(amma) m(ynt)
10 — Notarien 3:—.
— Karta —:40.
Traktamente för Ljugar-Born och underskr(iven) hos Tit. M*** 2:15.

Summa 82:99

Saldo mig till godo 2:99

Summa 82:99.

20 Bonsdorff, Calle Ehrström och Alex. Laurell äro nerffebers patienter,
dock endast Alexander med någon fara. För öfrigt allt som förr, mycket
prat och litet pengar. Må Väl!

Snellman.

143 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 26.X 1833
HUB, JVS handskriftssamling

Wiburg den 26:te Octob. 1833.

30 Min Huldaste Broder.

Dit bref var mig mycket kärkomit, uti min sorgsna belägenhet; (ehuru de
altid äro det) ty jag har legat sjuk härstädes ända sedan vi anlände hit, och
äfven förut var jag redan 2:ne veckor sängliggande; förnämligast af Gickt
och Podager, som Doctorn säger vara af gammal förkylning; hvad säger
du min älskade Broder? (beklagar mig af Hjärtat) att redan med denna
ålder vara så olycklig. Jag har äfven tillika nu varit behäftad med andra
sjukdomar., Ännu för 4:ra dagar sedan trodde jag mig komma att lämna
qvar här, Men har nu beslutit att följa med Sk(eppe)t. 1 Vecka har jag
40 varit frisk, Doctorn säger väl att det vore rådligast att lämna qvar, men
Förbjuder det ej bestämt, och jag är tvungen risquera litet häldre än att
lämna här, hvartill mina medel äro alt för ringa. hvarföre dit Project
ochså är mig omöjligt. Det var ännu i våras mitt hopp att blifva nog stark
för att uppehålla mig Hemma i vinter; men motgångar och förluster i min
lilla Cassa hafva så förföljt mig i sommar att när jag nu förser mig med det
nödvändigaste, knapt 1 Rubel är öfrigt, men hvad vill jag göra; vara nöjd
och arbeta oförtrutet blott Gud ville gifva Hälsa. Practiken är dessutom i
alla fall nyttig, och alltid lär man litet bredvid., Jag kommer nu i öfver
50 morgon att gå ombord, ty Skeppet är nu Lastadt, och utklarering sker
samma dag.

Att Annu i Vinter kommer till H(elsing)fors förundrar mig. När hon är
så långt aflägsnad, och nöjd med sin belägenhet (enligt de underrättelser
jag har). Och enligt min öfvertygelse är hon redan för gammal att kunna
draga någon särdeles nytta där af, Om ej för mycken Commodite och
beqvämlighet, som är skadlig hos alla än mer hos ett Mindre bemedlat